

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi tulo- ja varallisuusverolain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan eräitä tulo- ja varallisuusverolain keskeisiä vähennyksiä tarkistettavaksi noin 6 prosentin hintatason nousua vastaavasti. Kunnallisverotuksen lapsivähennystä ja perusvähennystä ehdotetaan korotettaviksi huomattavasti inflaatiotarkistusta enemmän. Keskimääräistä enemmän korotettaisiin myös tulonhankkimisvähennystä. Yrittäjätulon ansiotulona pidettävään osuuteen ehdotetaan tuntuvaa korotusta. Lisäksi eläkevakuutusmaksujen vähennyskelpoisuutta ehdotetaan laajennettavaksi. Myös omai-

suustulovähennyksen enimmäismäärää ehdotetaan osinkojen ja korkojen osalta korotettavaksi huomattavasti inflaatiotarkistusta enemmän. Osana varallisuusverotuksen lieventämistä varoista myönnettäviä puoliso- ja lapsivähennyksiä ehdotetaan huomattavasti korotettaviksi.

Ehdotettuja muutoksia sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 1986 toimitettavassa valtion- ja kunnallisverotuksessa. Esitys liittyy vuoden 1986 valtion tulo- ja menoarvioesitykseen.

YLEISPERUSTELUT

1. Ehdotetut muutokset

Hallituksen esityksessä eduskunnalle laiksi vuodelta 1986 toimitettavassa valtionverotuksessa sovellettavista veroasteikoista ja veroprosenteista ehdotetaan tuloveroasteikkoa lievennettäväksi kuluvalta vuodelta toimitettavassa verotuksessa sovellettavaan asteikkoon verrattuna siten, että asteikon markkamääräisiä tuloluokkarajoja ja veromääriä korotetaan 8 prosentilla. Rahan arvon muuttumisesta johtuvan tuloveroasteen kasvun hillitsemiseksi on eräitä tuloverotuksessa myönnettäviä vähennyksiä tarpeen korottaa sen lisäksi, että tuloveroasteikkoa lievennetään. Yritysverotus- ja eläkevakuutusmaksujen vähennyskelpoisuuden osana toteutettuun varallisuusveroasteikon alarajan huomattavaan korotukseen liittyen myös varoista myönnettäviä puoliso- ja lapsivähennyksiä ehdotetaan tuntuvasti korotettaviksi.

Ne vähennykset, joiden määriä ehdotetaan tuloverotuksessa korotettaviksi rahanarvon alene-

mista vastaavasti eli noin 6 prosentilla, ovat matkakuluvähennys, henkilövakuutusmaksuvähennys, valtionverotuksen työtulovähennys, lapsenhoitovähennys, yksinhuoltajavähennys, koulutusvähennys ja elatusvelvollisuusvähennys sekä kunnallisverotuksen yksinhuoltajavähennys ja elatusvelvollisuusvähennys. Tulonhankkimisvähennystä ja valtionverotuksen puoliso- ja lapsivähennystä ja kunnallisverotuksen lapsi-, opiskelija- ja perusvähennyksiä korotettaisiin inflaatiotarkistusta enemmän. Erityisen tuntuva olisi lapsivähennyksen korotus yli 76 prosentilla eli 1 700 markasta 3 000 markkaan lasta kohden. Kun valtionverosta myönnettävää huoltajavähennystä ei ehdoteta korotettavaksi, muutos merkitsisi lasten elättämisen perusteella myönnettävien vähennysten painopisteen siirtymistä kunnallisverotuksen suuntaan. Muutos hyödyttäisi erityisesti niitä pienituloisia lapsiperheitä, jotka eivät maksa lainkaan valtion tuloveroa, eivätkä näin ollen hyödy huoltajavähennyksestä.

Sairauskuluvähennyksen omavastuuosuudet ja ylärajat säilyisivät nykyisinä.

Varallisuusverotuksen vähennysten huomattavan korotuksen lisäksi esitykseen sisältyy myös eräitä muita yritysverotusuudistukseen liittyviä muutosehdotuksia. Näitä ovat yrittäjätulon ansiotulo-osuuden tasokorotus, eläkevakuutusmaksujen vähennyskelpoisuuden laajentaminen ja omaisuustulovähennyksen enimmäismäärän rahavarvon alenemista suurempi korotus osinkojen ja korkojen osalta 3 000 markasta 3 800 markkaan.

Yrittäjätulon ansiotulo-osuudeksi katsottavaa määrää on vuosittain korotettu inflaatiota vastaavasti. Kun otetaan huomioon yleisessä palkkatasossa tapahtunut kehitys ja yritystoiminnan vaatima työpanos, nykyinen ansiotuloksi katsottava määrä ei kuitenkaan kaikissa tapauksissa vastaa yrittäjän eikä varsinkaan yrittäjäpuolisoiden yhteisen työn arvoa. Tämän vuoksi ansiotulo-osuusolettamaan olisi tehtävä tuntuva tasokorotus. Esityksessä ehdotetaan, että nykyisen 118 000 markan asemasta yrittäjätulosta voitaisiin ilman eri selvitystä katsoa ansiotuloksi 150 000 markkaa.

Jotta verovelvollisten ja erityisesti yrittäjien mahdollisuutta eläketurvansa kohentamiseen voitaisiin parantaa, esityksessä ehdotetaan myös, että eläkevakuutusmaksuvähennyksen enimmäismäärä korotettaisiin 15 prosentista 18 prosenttiin ansiotulosta.

Kunnallisverotuksessa vahvistettavien veroäyriä alaraja ehdotetaan korotettavaksi 50 äyristä 100 äyriin.

2. Esityksen vaikutukset

Muutosehdotusten vaikutukset valtion verotuloihin on otettu huomioon niissä arvioissa, jotka sisältyvät vuodelta 1986 toimitettavassa valtionverotuksessa sovellettavien veroasteikkoja ja veroprosentteja koskevaan hallituksen esitykseen. Kunnallisverotuksessa arvioidaan ehdotettujen muutosten vähentävän veron tuottoa noin 400 miljoonalla markalla nykyisen veroäyriä keskihinnan mukaan laskettuna. Kirkollisveron tuotto vähenisi noin 30 miljoonalla markalla sekä vakuutetun kansaneläke- ja sairausvakuutusmaksun tuotto noin 80 miljoonalla markalla. Vertailuperusteena on tällöin niiden verojen ja maksujen määrä, joka maksuunpantaisiin vuodelta 1986 vuoden 1985 veroperusteina.

Vahvistettavien veroäyriä alarajan korotuksella ei olisi käytännössä taloudellisia vaikutuksia, koska pienin perittävä veromäärä on veronkantoasetuksen 21 §:ssä (412/81) säädetty 20 markaksi, mikä vastaa suunnilleen nyt ehdotettua vahvistettavien veroäyriä alarajaa.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotuksen perustelut

11 § 1 mom. 1 kohta. Koska Oy Suomen Ongelmajäte on kaupparekisteriin 11 päivänä heinäkuuta 1985 merkityllä muutoksella muuttanut nimensä Ekokem Oy Ab:ksi, nimenmuutos ehdotetaan tehtäväksi myös verovapaita yhteisöjä koskevaan lainkohtaan.

17 b § 2 mom. Säännöksen mukaan verovelvollisen luonnollisen henkilön tai puolisoitten yhdessä harjoittaman liikkeen, ammatin tai maatilatalouden tulosta katsotaan ilman eri selvitystä ansiotuloksi 118 000 markkaa. Tämä määrä ehdotetaan korotettavaksi 150 000 markkaan. Selvityksen perusteella ansiotulo-osuus voidaan vahvistaa suuremmaksikin, jos verovelvollisen tai

puolisoiden työn arvo ylittää mainitun määrän. Jos puolisoit ovat työskennelleet yritystoiminnassa yhdessä, eikä niin kutsutun avustavan yrittäjäpuolisoiden työpanosta ole pidettävä vähäisenä, ansiotulo jaetaan pääsääntöisesti puoliksi puolisoitten kesken.

Yrittäjätulosta ansiotuloksi katsottavalla osuudella on progressiivisessa valtion tuloverotuksessa vaikutusta erityisesti yrittäjäpuolisoiden verorasituksen määrään, koska vain ansiotulot voidaan jakaa puolisoitten kesken ja koska muut kuin ansiotulot joutuvat 4 000 markan ylittävältä osalta yhteisverotettaviksi. Lisäksi eräät vähennykset kuten työtulovähennys ja lapsenhoitovähennys myönnetään vain ansiotulojen perusteella. Myös

eläkevakuutusmaksujen vähennyskelpoinen määrä on suhteutettu ansiotulojen määrään.

26 § 1 mom. 5 kohta. Vähennyskelpoisten matkakustannusten enimmäismäärää ehdotetaan korotettavaksi tuhannella markalla 15 000 markasta 16 000 markkaan.

28 § 1 mom. 1 kohta. Tulonhankkimisvähennyksen enimmäismäärä ehdotetaan korotettavaksi 1 400 markasta 1 600 markkaan. Kun tulonhankkimisvähennys myönnetään pienten tulonhankkimiskulujen sijaan, ehdotetulla inflaatiotarkistusta suuremmalla korotuksella voitaisiin vähentää tulonhankkimiskulujen selvittämiseen liittyvää verotustyötä. Vähennys olisi korotuksen jälkeen 350 markkaa lisättynä 4 prosentilla palkkatulon määrästä, ei kuitenkaan enempää kuin 1 600 markkaa ja enintään palkkatulon määrä. Työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksut ja työttömyyskassamaksut saataisiin kuitenkin nykyiseen tapaan vähentää erikseen.

Palkkatulosta tehtävät muut luonnolliset vähennykset voidaan tehdä esitetyn selvityksen perusteella, tai esimerkiksi moottorisaha- ja ajovälinevähennykset myös prosenttimääräisinä, siltä osin kuin niiden määrä ylittää tulonhankkimisvähennyksen määrän.

29 § 1 mom. 4 ja 5 kohta. Vähennyskelpoisten henki- ja henkilövakuutusmaksujen enimmäismäärää ehdotetaan korotettavaksi siten, että se olisi perheenjäsentä kohti 320 markkaa nykyisen 300 markan asemesta.

Säännöksen 5 kohdan mukaan verovelvollisella on oikeus vähentää omasta ja perheenjäsenensä muusta kuin kertamaksullisesta eläkevakuutuksesta suorittamansa maksut. Vähennys voi kuitenkin olla enintään 15 prosenttia ansiotulon määrästä, ellei kysymys ole pakollisista maksuista, jotka saadaan vähentää mainitun rajoituksen estämättä.

Esityksessä ehdotetaan, että vakuutusmaksuvähennyksen ylärajaa korotettaisiin 15 prosentista 18 prosenttiin ansiotulosta. Esimerkiksi yrittäjä, jonka ansiotulo määräytyy 17 b §:n mukaan, voisi muutoksen jälkeen vähentää vapaaehtoisia maksuja yhdessä pakollisten kanssa aina 27 000 markkaan saakka vuodessa nykyisen 17 700 markan asemesta, kun myös yrittäjätulon ansiotuloosuutta ehdotetaan korotettavaksi.

32 a §. Omaisuustulovähennyksen enimmäismäärä on voimassa olevassa laissa 6 000 markkaa. Tähän määrään saa kuitenkin sisältyä muita kuin asunnon vuokraamisesta saatuja omaisuustuloja eli osinkoja ja korkoja enintään 3 000 markkaa. Esityksessä ehdotetaan, että tätä määrää korotet-

taisiin huomattavasti inflaatiotarkistusta enemmän eli 3 800 markkaan. Osinko-, korko- ja vuokratulojen perusteella myönnettävän vähennyksen yhteinen yläraja säilyisi nykyisenä 6 000 markkana.

33 §. Tässä pykälässä säädetään valtionverotuksessa tulosta myönnettävistä vähennyksistä. Näistä työtulovähennystä, lapsenhoitovähennystä, yksinhuoltajavähennystä ja koulutusvähennystä korotettaisiin rahanarvon muutosta vastaavasti eli noin 6 prosentilla. Tällöin työtulovähennyksen enimmäismäärä nousisi 10 800 markasta 11 400 markkaan, lapsenhoitovähennyksen enimmäismäärä 5 000 markasta 5 300 markkaan ja sen alle 8-vuotiaasta myönnettävä lisäosuus 1 200 markasta 1 300 markkaan, yksinhuoltajavähennyksen enimmäismäärä 5 800 markasta 6 100 markkaan ja koulutusvähennys 1 600 markasta 1 700 markkaan. Puolisovähennystä korotettaisiin inflaatiotarkistusta enemmän. Korotuksen jälkeen vähennys, joka myönnetään enemmän ansaitsevalle puolisolle silloin, kun toisella puolisoilla ei ole lainkaan tuloja tai tämän tulot ovat vähäiset, nousisi 4 500 markasta 5 000 markkaan. Kun vähennyksen alle 8-vuotiaan lapsen elättämisen perusteella myönnettävä korotus säilyisi 1 600 markkana, voisi vähennys korotettuna olla enintään 6 600 markkaa.

Koulutusvähennystä koskevassa lainkohdassa ehdotetaan lisäksi sana iltaloppikoulu korvattavaksi sanalla iltalukio. Muutos johtuu koululainsäädännössä tapahtuneista muutoksista.

36 §. Kunnallisverotuksessa myönnettäviä vähennyksiä koskevan lainkohdan mukaista jokaisesta alaikäisestä lapsesta myönnettävää lapsivähennystä ehdotetaan lapsiperheiden verotuksen keventämiseksi korotettavaksi yli 76 prosentilla eli 1 700 markasta 3 000 markkaan lasta kohden. Lisäksi kunnallisverotuksen yksinhuoltajavähennys korotettaisiin 2 200 markasta 2 300 markkaan, opiskelijavähennys 3 200 markasta 3 500 markkaan ja elatusvelvollisuusvähennys 3 300 markasta 3 500 markkaan. Lisäksi opiskelijavähennystä koskevaan kohtaan tehtäisiin sama muutos kuin koulutusvähennystä koskevaan kohtaan, eli sana iltaloppikoulu korvattaisiin sanalla iltalukio.

37 §. Tässä lainkohdassa säädetään kunnallisverotuksen perusvähennyksestä, jonka tarkoituksena on tuloverokynnyksen nostaminen niin, ettei aivan pienistä tuloista menisi veroa. Jotta tätä verokynnystä voitaisiin kunnallisverotuksessa edelleen korottaa, vähennystä ehdotetaan korotettavaksi inflaatiotarkistusta enemmän. Jos koko

verovuoden Suomessa asuneen henkilön tulo on kunnallisverotuksessa kaikkien muiden vähennyksen jälkeen vähemmän kuin 8 800 markkaa, hänelle myönnetään nykyisin tulojen vähentyessä asteittain suureneva perusvähennys, joka on suurimmillaan 4 400 markkaa. Vähennyksen enimmäismäärä ehdotetaan korotettavaksi 5 000 markkaan, jonka suuruisesta tulosta ei siten menisi lainkaan kunnallisveroa. Tulojen noustessa 10 000 markkaan ei perusvähennystä enää myönnettäisi. Perusvähennyksen rahanarvon muutosta suurempaa korottamista puoltaa myös pienituloisten verovelvollisten verotuksen keventämisen tarve. Ehdotettu lapsivähennyksen tuntuva korotus nostaisi erityisesti lapsiperheiden tuloverokynnystä yhdessä perusvähennyksen korotuksen kanssa.

53 §. Tulo- ja varallisuusverolain 53 §:n (972/84) mukaan Suomessa asuvien puolisoiden yhteenlasketuista varoista vähennetään 15 000 markkaa. Jos toisella puolisoilla on tällöin velkoja enemmän kuin varoja, erotus otetaan huomioon toisen puolison varallisuuden vähennyksenä ei kuitenkaan enempää kuin kolmannes viimeksi mainitun puolison verotettavasta varallisuudesta. Lisäksi verovelvollinen voi vähentää varoistaan 7 700 markkaa jokaista elättämäänsä alaikäistä lasta kohden. Varallisuusverotuksen lapsivähennys myönnetään puolisoista vain sille, jolla on enemmän varoja.

Vaikka edellä mainittuihin vähennyksiin on vuosittain tehty rahanarvon muutoksista johtuvia tarkistuksia, niiden merkitys veronhuojennuksina on varsin vähäinen. Näin ollen vähennykset eivät nykyisellään tosiasiallisesti toteuta niiden tarkoitusta lieventää puolisoiden ja lasten varallisuuden yhteisverotuksen vaikutuksia.

Osana yritysverotusuudistusta varallisuusverotusta on samanaikaisesti tämän esityksen kanssa eduskunnalle annettavassa esityksessä ehdotettu lievennettäväksi huomattavasti erityisesti perheyrittysten ja niiden osakkaiden verorasituksen helpottamiseksi. Uudistuksen yhteydessä varallisuusveroasteikon alarajaa ehdotetaan korotettavaksi

800 000 markkaan ja progressiota samalla lievennettäväksi. Osana tätä uudistusta ehdotetaan toteutettavaksi myös varallisuusverotuksen puoliso- ja lapsivähennysten tuntuva korotus. Tämän vuoksi esityksessä ehdotetaan, että puolisoille myönnettävä vähennys korotettaisiin nykyisestä 15 000 markasta 50 000 markkaan ja lapsivähennys 7 700 markasta 10 000 markkaan.

57 § 3 mom. Pykälässä säädetään valtionverosta tehtävistä vähennyksistä, joista kunnallisverotuksen elatusvelvollisuusvähennystä vastaavaa vähennystä ehdotetaan korotettavaksi 825 markasta 875 markkaan. Sitä vastoin lasten elatuksen perusteella myönnettävää huoltajavähennystä ei korotettaisi, koska kunnallisverotuksen lapsivähennystä korotettaisiin huomattavasti.

63 §. Lainkohdan nykyisen 2 momentin mukaan verovelvolliselle ei määrätä veroäyriä, jos niiden määrä kunnassa jää alle viidenkymmenen. Tätä rajaa ei ole tarkistettu tulo- ja varallisuusverolain voimassaoloaikana, joten rajan korottaminen on rahanarvon muutosten huomioon ottamiseksi tarpeen. Näin ollen pienin verovelvolliselle kussakin kunnassa vahvistettava äyrimäärä ehdotetaan korotettavaksi 50 äyristä 100 äyriin.

2. Voimaantulo ja soveltaminen

Laki on tarkoitus saattaa voimaan vuoden 1986 alusta lukien. Sitä sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 1986 toimitettavassa verotuksessa.

3. Säättämisjärjestys

Koska ehdotukset eivät miltään osin merkitse verotuksen kiristymistä lakiehdotus olisi käsiteltävä valtiopäiväjärjestyksen 66 §:n mukaisessa normaalissa säättämisjärjestyksessä.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

tulo- ja varallisuusverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 31 päivänä joulukuuta 1974 annetun tulo- ja varallisuusverolain (1043/74) 11 §:n 1 momentin 1 kohta, 17 b §:n 2 momentti, 26 §:n 1 momentin 5 kohta, 28 §:n 1 momentin 1 kohta, 29 §:n 1 momentin 4 ja 5 kohta, 32 a §:n 1 momentti, 33 §:n 1 momentin 1, 2, 3, 4 ja 5 kohta, 36 §:n 1 momentin 2, 3 ja 4 kohta sekä 3 momentti, 37 §, 53 §, 57 §:n 3 momentti sekä 63 §:n 2 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 11 §:n 1 momentin 1 kohta 15 päivänä kesäkuuta 1984 annetussa laissa (468/84), 26 §:n 1 momentin 5 kohta 19 päivänä joulukuuta 1980 annetussa laissa (845/80), 29 §:n 1 momentin 4 kohta 29 päivänä joulukuuta 1983 annetussa laissa (1097/83) ja 5 kohta 30 päivänä huhtikuuta 1982 annetussa laissa (304/82), sekä 17 b §:n 2 momentti, 28 §:n 1 momentin 1 kohta, 32 a §:n 1 momentti, 33 §:n 1 momentin 1, 2, 3, 4 ja 5 kohta, 36 §:n 1 momentin 2, 3 ja 4 kohta sekä 3 momentti, 37 §, 53 § ja 57 §:n 3 momentti 28 päivänä joulukuuta 1984 annetussa laissa (972/84), näin kuuluviksi:

11 §

Sekä tulon että varallisuuden perusteella suoritettavasta verosta ovat vapaat:

1) Suomen Pankki, Pohjoismaiden Investointipankki, Pohjoismaiden projektivientirahasto, Kehitysaluerahasto Oy, Teollisen Kehitysyhteistyön rahasto Oy, Suomen Vientiluotto Oy ja Ekokem Oy Ab,

osa sanottujen tulojen yhteismäärästä katsoa ansiotuloksi. Ansiotuloksi ei kuitenkaan katsota metsätalouden puhdasta tuottoa, korkotuloa, osinkoa, vuokratuloa, asuntotuloa, arvopapereiden ja kiinteän omaisuuden luovutuksesta saatua voittoa, kiinteistön ainesosan luovutuksesta saatua korvausta eikä muuta näihin tuloihin rinnastettavaa tuloa.

17 b §

Verovelvollisen luonnollisen henkilön tai puolisoiden yhdessä harjoittaman liikkeen taikka ammatin tuloksen tahi maatilatalouden puhtaan tulon yhteismäärä katsotaan 150 000 markan määrään saakka kokonaan ansiotuloksi. Mikäli verovelvollinen esittää selvityksen siitä, että verovelvollisen tai puolisoiden harjoittamassaan liikkeessä, ammatissa tai maatilataloudessa suorittaman työn kohtuullinen arvo ylittää 150 000 markkaa, voidaan myös tämän määrän ylittävä

26 §

Tulon hankkimisesta johtuneita menoja ovat muun ohessa:

5) matkakustannukset asunnosta työpaikkaan ja takaisin halvinta kulkuneuvoa käyttäen, kuitenkin enintään 16 000 markkaa,

28 §

Verovelvollinen saa vähentää palkkatulostaan:

1) *tulonhankkimisvähennyksenä* 350 markkaa lisättynä 4 prosentilla palkkatulon määrästä, ei kuitenkaan enempää kuin 1 600 markkaa ja enintään palkkatulon määrän,

29 §

Verovelvollisella on oikeus vähentää:

4) omasta tai puolisonsa tai lastensa tahi sellaisen kasvattilapsen, jota verovelvollinen on verovuonna elättänyt, henki- tai muusta henkilövakuutuksesta suorittamansa maksut, lukuun ottamatta 5 kohdassa ja sairausvakuutuslaissa tarkoitettuja maksuja sekä kansaneläkevakuutusmaksua, kuitenkin yhteensä enintään 320 markkaa kutakin perheenjäsentä kohti,

5) omasta ja perheenjäsenensä muusta kuin kertamaksullisesta eläkevakuutuksesta suorittamansa maksut, kuitenkin enintään 18 prosenttia ansiotulon määrästä. Lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain (134/62) 1 a §:n 2 momentin nojalla suoritettavat pakolliset maksut saadaan kuitenkin vähentää edellä tarkoitetun rajoituksen estämättä. Yrittäjien eläkelain, maatalousyrittäjien eläkelain ja maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain (1026/81) nojalla suoritettavat pakolliset maksut saadaan niin ikään vähentää kokonaistulosta edellä tarkoitetun rajoituksen estämättä, jos verovelvollinen on tehnyt tätä koskevan vaatimuksen veroilmoituksessaan ja edellyttäen, että maksua ei ole vähennetty elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 8 §:n 4 kohdan nojalla elinkeinotoiminnan tulosta tai maatalouden tuloverolain 6 §:n 1 momentin 1 kohdan nojalla maatalouden tulosta; sekä

32 a §

Luonnollinen henkilö tai erillisenä verovelvollisena verotettava kotimainen kuolinpesä saa vähentää kokonaistulostaan kotimaiselta osakeyhtiöltä tai osuuskunnalta saatujen osinkojen ja osuuspääoman korkojen taikka kotimaiselta säästöpankilta tahi osuuspankilta saatujen niiden lisärahastosijoituksille maksettavien korkojen ja muun veronalaisen koron sekä muuna asuntona kuin vapaa-ajan asuntona käytettäväksi vuokratusta asunnosta saadun vuokratulon perusteella yhteensä 6 000 markkaa, kuitenkin enintään edellä tarkoitettujen tulojen yhteismäärän (*omaisuustulovähennys*). Vähennyksen perusteena otetaan kuitenkin huomioon muita tässä pykälässä

mainittuja tuloja kuin vuokratuloja enintään 3 800 markkaa.

33 §

Valtionverotuksessa saa verovelvollinen vähentää lisäksi:

1) 25 prosenttia ansiotulostaan, kuitenkin enintään 11 400 markkaa (*työtulovähennys*),

2) 20 prosenttia ansiotulosta, kuitenkin enintään 5 300 markkaa, jos verovelvollinen on verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilastaan, minkä lisäksi vähennyksen enimmäismäärää korotetaan 1 300 markalla, jos verovelvollinen on elättänyt verovuonna enintään 7 vuotta täyttynyttä lastaan tai kasvattilastaan, kuitenkin niin, että puolisoista vähennyksen saa vain se, jonka ansiotulojen määrä on pienempi (*lapsenhoitovähennys*),

3) 20 prosenttia tulostaan, kuitenkin enintään 6 100 markkaa, jos sellainen verovelvollinen, johon ei sovelleta tämän lain puolisoita koskevia säännöksiä, on verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilastaan tai jolla on oikeus verovuodelta 5 kohdan mukaiseen koulutusvähennykseen (*valtionverotuksen yksinhuoltajavähennys*),

4) 5 000 markkaa, jos verovelvollisen puolisoilla ei ole veronalaista tuloa, tai jos puolisoilla on tällaista tuloa, saa se puolisoista, jonka tulojen yhteismäärä on suurempi, vähentää 5 000 markkaa vähennettynä 25 prosentilla toisen puolison tulon määrästä, kuitenkin niin, että vähennyksen enimmäismäärää korotetaan 1 600 markalla, jos verovelvollinen on elättänyt verovuonna enintään 7 vuotta täyttynyttä lastaan tai kasvattilastaan (*puolisovähennys*),

5) 1 700 markkaa jokaisesta verovuonna elättämästään sellaisesta lapsestaan tai kasvattilapsestaan, joka ennen verovuoden alkua on täyttänyt 16 vaan ei 18 vuotta ja joka verovuonna vähintään seitsemän kuukauden ajan on saanut säännöllistä ja täyttä opetusta peruskoulussa, lukiossa, iltalukiossa, ammattikoulussa, korkeakoulussa tai muussa niihin verrattavassa oppilaitoksessa, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain toiselle puolisoista, jolloin, jos molemmilla puolisoilla on tuloja, vähennyksen saa vain se puoliso, jonka tulojen yhteismäärä on suurempi (*koulutusvähennys*),

36 §

Suurimman osan verovuodesta Suomessa asunut henkilö saa kunnallisverotuksessa vähentää:

2) 3 000 markkaa jokaisesta alaikäisestä lapsestaan ja kasvattilapsestaan, jota hän on verovuonna elättänyt, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain toiselle puolisoista, jolloin jos molemmilla puolisoilla on tuloja, vähennyksen saa vain se puoliso, jonka tulojen yhteismäärä on suurempi (*lapsivähennys*),

3) 2 300 markkaa, jos hänellä verovuodelta on oikeus 2 kohdan mukaiseen lapsivähennykseen tai 33 §:n 1 momentin 5 kohdan mukaiseen koulutusvähennykseen eikä häneen ole sovellettava tämän lain puolisoita koskevia säännöksiä (*kunnallisverotuksen yksinhuoltajavähennys*),

4) 3 500 markkaa ansiotulostaan, jos hän on verovuonna vähintään seitsemän kuukauden ajan saanut säännöllistä ja täyttä opetusta peruskoulussa, lukiossa, iltalukiossa, ammattikoulussa, korkeakoulussa tai muussa näihin verrattavassa opilaitoksessa (*opiskelijavähennys*), sekä

Verovelvollinen, joka on verovuonna suorittanut lapsen elatusta koskevan lainsäädännön mukaisella sopimuksella tai tuomiolla vahvistettua elatusapua, saa vähentää verovuonna suorittamansa sanotun elatusavun määrän, kuitenkin enintään 3 500 markkaa alaikäistä lasta kohden (*elatusvelvollisuusvähennys*).

37 §

Jos koko verovuoden Suomessa asuneen henkilön tulo edellä mainittujen vähennysten jälkeen ei ole 5 000 markan määrää suurempi on siitä kunnallisverotuksessa vähennettävä sanotun tulo määrää, tai jos tulo on 5 000 markkaa suurempi, 5 000 markkaa vähennettynä yhdellä prosentilla jokaisesta täydestä 50 markan määrästä, jolla

tulo ylittää 5 000 markan määrän (*perusvähennys*).

53 §

Suomessa asuvien puolisoitten yhteenlasketuista varoista vähennetään 50 000 markkaa. Jos toisella puolisoilla tällöin on velkoja enemmän kuin varoja, otetaan erotus huomioon toisen puolison verotettavan varallisuuden vähennyksenä, ei kuitenkaan enempää kuin kolmannes viimeksi mainitun puolison verotettavasta varallisuudesta.

Verovelvollisen, joka on asunut Suomessa ja verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan, varoista vähennetään jokaisesta sellaisesta lapsesta 10 000 markkaa, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain toiselle yhteenlasketun varallisuuden perusteella verotettavista puolisoista, jolloin, jos molemmilla puolisoilla on varoja, vähennyksen saa vain se puoliso, jonka varojen määrä on suurempi.

57 §

Verovelvollinen, jolla on oikeus 36 §:n 3 momentin mukaiseen elatusvelvollisuusvähennykseen, saa tuloverostaan vähentää neljäsosan verovuonna suorittamansa elatusavun määrästä, kuitenkin enintään 875 markkaa alaikäistä lasta kohden.

63 §

Jos verovelvolliselle kunnassa vahvistettavien veroäyrien määrä jäisi alle sadan, ei niitä hänelle määrätä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1986. Sitä sovelletaan ensimmäisen kerran verovuodelta 1986 toimitettavassa verotuksessa.

Helsingissä 18 päivänä syyskuuta 1985

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Valtiovarainministeri Ahti Pekkala

Laki

tulo- ja varallisuusverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 31 päivänä joulukuuta 1974 annetun tulo- ja varallisuusverolain (1043/74) 11 §:n 1 momentin 1 kohta, 17 b §:n 2 momentti, 26 §:n 1 momentin 5 kohta, 28 §:n 1 momentin 1 kohta, 29 §:n 1 momentin 4 ja 5 kohta, 32 a §:n 1 momentti, 33 §:n 1 momentin 1, 2, 3, 4 ja 5 kohta, 36 §:n 1 momentin 2, 3 ja 4 kohta sekä 3 momentti, 37 §, 53 §, 57 §:n 3 momentti sekä 63 §:n 2 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 11 §:n 1 momentin 1 kohta 15 päivänä kesäkuuta 1984 annetussa laissa (468/84), 26 §:n 1 momentin 5 kohta 19 päivänä joulukuuta 1980 annetussa laissa (845/80), 29 §:n 1 momentin 4 kohta 29 päivänä joulukuuta 1983 annetussa laissa (1097/83) ja 5 kohta 30 päivänä huhtikuuta 1982 annetussa laissa (304/82), sekä 17 b §:n 2 momentti, 28 §:n 1 momentin 1 kohta, 32 a §:n 1 momentti, 33 §:n 1 momentin 1, 2, 3, 4 ja 5 kohta, 36 §:n 1 momentin 2, 3 ja 4 kohta sekä 3 momentti, 37 §, 53 § ja 57 §:n 3 momentti 28 päivänä joulukuuta 1984 annetussa laissa (972/84), näin kuuluviksi:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

11 §

Sekä tulon että varallisuuden perusteella suoritettavasta verosta ovat vapaat:

1) Suomen Pankki, Pohjoismaiden Investointipankki, Pohjoismaiden projektivientirahasto, Kehitysaluerahasto Oy, Teollisen Kehitysyhteistyön rahasto Oy, Suomen Vientiluotto Oy ja Oy Suomen Ongelmajäte,

11 §

Sekä tulon että varallisuuden perusteella suoritettavasta verosta ovat vapaat:

1) Suomen Pankki, Pohjoismaiden Investointipankki, Pohjoismaiden projektivientirahasto, Kehitysaluerahasto Oy, Teollisen Kehitysyhteistyön rahasto Oy, Suomen Vientiluotto Oy ja Ekokem Oy Ab,

17 b §

Verovelvollisen luonnollisen henkilön tai puolisoloiden yhdessä harjoittaman liikkeen taikka ammatin tuloksen tahi maatilatalouden puhtaan tulon yhteismäärä katsotaan 118 000 markan määrään saakka kokonaan ansiotuloksi. Mikäli verovelvollinen esittää selvityksen siitä, että verovelvollisen tai puolisoloiden harjoittamassaan liikkeessä, ammatissa tai maatilataloudessa suorittaman työn kohtuullinen arvo ylittää 118 000 markkaa, voidaan myös tämän määrän ylittävä osa sanottujen tulosten yhteismäärästä katsoa ansiotuloksi. Ansiotuloksi ei kuitenkaan katsota metsätalouden puhdasta tuottoa, korkotuloa, osinkoa, vuokratuloa, asuntotuloa, arvopapereiden ja kiinteän omaisuuden luovutuksesta saatua voittoa, kiinteistön ainesosan luovutuksesta saatua korvausta eikä muuta näihin tuloihin rinnastettavaa tuloa.

Verovelvollisen luonnollisen henkilön tai puolisoloiden yhdessä harjoittaman liikkeen taikka ammatin tuloksen tahi maatilatalouden puhtaan tulon yhteismäärä katsotaan 150 000 markan määrään saakka kokonaan ansiotuloksi. Mikäli verovelvollinen esittää selvityksen siitä, että verovelvollisen tai puolisoloiden harjoittamassaan liikkeessä, ammatissa tai maatilataloudessa suorittaman työn kohtuullinen arvo ylittää 150 000 markkaa, voidaan myös tämän määrän ylittävä osa sanottujen tulosten yhteismäärästä katsoa ansiotuloksi. Ansiotuloksi ei kuitenkaan katsota metsätalouden puhdasta tuottoa, korkotuloa, osinkoa, vuokratuloa, asuntotuloa, arvopapereiden ja kiinteän omaisuuden luovutuksesta saatua voittoa, kiinteistön ainesosan luovutuksesta saatua korvausta eikä muuta näihin tuloihin rinnastettavaa tuloa.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

26 §

Tulon hankkimisesta johtuneita menoja ovat
muun ohessa:

5) matkakustannukset asunnosta työpaikkaan ja takaisin halvinta kulkuneuvoa käyttäen, kuitenkin enintään 15 000 markkaa,

5) matkakustannukset asunnosta työpaikkaan ja takaisin halvinta kulkuneuvoa käyttäen, kuitenkin enintään 16 000 markkaa,

28 §

Verovelvollinen saa vähentää palkkatulostaan:

1) *tulonhankkimisvähennyksenä* 350 markkaa lisättynä 4 prosentilla palkkatulon määrästä, ei kuitenkaan enempää kuin 1 400 markkaa ja enintään palkkatulon määrän,

28 §

Verovelvollinen saa vähentää palkkatulostaan:

1) *tulonhankkimisvähennyksenä* 350 markkaa lisättynä 4 prosentilla palkkatulon määrästä, ei kuitenkaan enempää kuin 1 600 markkaa ja enintään palkkatulon määrän,

29 §

Verovelvollisella on oikeus vähentää:

4) omasta tai puolisonsa tai lastensa tahi sellaisen kasvattilapsen, jota verovelvollinen on verovuonna elättänyt, henki- tai muusta henkilövakuutuksesta suorittamansa maksut, lukuun ottamatta 5 kohdassa ja sairausvakuutuslaissa tarkoitettuja maksuja sekä kansaneläkevakuutusmaksua, kuitenkin yhteensä enintään 300 markkaa kutakin perheenjäsentä kohti,

5) omasta ja perheenjäsenensä muusta kuin kertamaksullisesta eläkevakuutuksesta suorittamansa maksut, kuitenkin enintään 15 prosenttia ansiotulon määrästä. Lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain (134/62) 1 a §:n 2 momentin nojalla suoritettavat pakolliset maksut saadaan kuitenkin vähentää edellä tarkoitetun rajoituksen estämättä. Yrittäjien eläkelain, maatalousyrittäjien eläkelain ja maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain (1026/81) nojalla suoritettavat pakolliset maksut saadaan niin ikään vähentää kokonaistulosta edellä tarkoitetun rajoituksen estämättä, jos verovelvollinen on tehnyt tätä koskevan vaatimuksen veroilmoituksessaan ja edellyttäen, että maksua ei ole vähennetty elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 8 §:n 4 kohdan nojalla elinkeinotoiminnan tulosta tai maatilatalouden tuloverolain 6 §:n 1 momentin 1 kohdan nojalla maatilatalouden tulosta; sekä

4) omasta tai puolisonsa tai lastensa tahi sellaisen kasvattilapsen, jota verovelvollinen on verovuonna elättänyt, henki- tai muusta henkilövakuutuksesta suorittamansa maksut, lukuun ottamatta 5 kohdassa ja sairausvakuutuslaissa tarkoitettuja maksuja sekä kansaneläkevakuutusmaksua, kuitenkin yhteensä enintään 320 markkaa kutakin perheenjäsentä kohti,

5) omasta ja perheenjäsenensä muusta kuin kertamaksullisesta eläkevakuutuksesta suorittamansa maksut, kuitenkin enintään 18 prosenttia ansiotulon määrästä. Lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain (134/62) 1 a §:n 2 momentin nojalla suoritettavat pakolliset maksut saadaan kuitenkin vähentää edellä tarkoitetun rajoituksen estämättä. Yrittäjien eläkelain, maatalousyrittäjien eläkelain ja maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain (1026/81) nojalla suoritettavat pakolliset maksut saadaan niin ikään vähentää kokonaistulosta edellä tarkoitetun rajoituksen estämättä, jos verovelvollinen on tehnyt tätä koskevan vaatimuksen veroilmoituksessaan ja edellyttäen, että maksua ei ole vähennetty elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 8 §:n 4 kohdan nojalla elinkeinotoiminnan tulosta tai maatilatalouden tuloverolain 6 §:n 1 momentin 1 kohdan nojalla maatilatalouden tulosta; sekä

32 a §

Luonnollinen henkilö tai erillisenä verovelvollisena verotettava kotimainen kuolinpesä saa vä-

32 a §

Luonnollinen henkilö tai erillisenä verovelvollisena verotettava kotimainen kuolinpesä saa vä-

Voimassa oleva laki

hentää kokonaistulostaan kotimaiselta osakeyhtiöltä tai osuuskunnalta saatujen osinkojen ja osuuspääoman korkojen taikka kotimaiselta säästöpankilta tahi osuuspankilta saatujen niiden lisärahastosijoituksille maksettavien korkojen ja muun veronalaisen koron sekä muuna asuntona kuin vapaa-ajan asuntona käytettäväksi vuokratusta asunnosta saadun vuokratulon perusteella yhteensä 6 000 markkaa, kuitenkin enintään edellä tarkoitettujen tulojen yhteismäärän (*omaisuustulovähennys*). Vähennyksen perusteena otetaan kuitenkin huomioon muita tässä pykälässä mainittuja tuloja kuin vuokratuloja enintään 3 000 markkaa.

33 §

Valtionverotuksessa saa verovelvollinen vähentää lisäksi:

1) 25 prosenttia ansiotulostaan, kuitenkin enintään 10 800 markkaa (*työtulovähennys*),

2) 20 prosenttia ansiotulosta, kuitenkin enintään 5 000 markkaa, jos verovelvollinen on verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilastaan, minkä lisäksi vähennyksen enimmäismäärää korotetaan 1 200 markalla, jos verovelvollinen on elättänyt verovuonna enintään 7 vuotta täyttänyttä lastaan tai kasvattilastaan, kuitenkin niin, että puolisoista vähennyksen saa vain se, jonka ansiotulojen määrä on pienempi (*lapsenhoitovähennys*),

3) 20 prosenttia tulostaan, kuitenkin enintään 5 800 markkaa, jos sellainen verovelvollinen, johon ei sovelleta tämä lain puolisoita koskevia säännöksiä, on verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilastaan tai jolla on oikeus verovuodelta 5 kohdan mukaiseen koulutusvähennykseen (*valtionverotuksen yksinhuoltajavähennys*),

4) 4 500 markkaa, jos verovelvollisen puolisollla ei ole veronalaista tuloa, tai jos puolisollla on tällaista tuloa, saa se puolisoista, jonka tulojen yhteismäärä on suurempi, vähentää 4 500 markkaa vähennettynä 25 prosentilla toisen puolison tulon määrästä, kuitenkin niin, että vähennyksen enimmäismäärää korotetaan 1 600 markalla, jos verovelvollinen on elättänyt verovuonna enintään 7 vuotta täyttänyttä lastaan tai kasvattilastaan (*puolisovähennys*),

5) 1 600 markkaa jokaisesta verovuonna elättämästään sellaisesta lapsestaan tai kasvattilapses-

Ehdotus

hentää kokonaistulostaan kotimaiselta osakeyhtiöltä tai osuuskunnalta saatujen osinkojen ja osuuspääoman korkojen taikka kotimaiselta säästöpankilta tahi osuuspankilta saatujen niiden lisärahastosijoituksille maksettavien korkojen ja muun veronalaisen koron sekä muuna asuntona kuin vapaa-ajan asuntona käytettäväksi vuokratusta asunnosta saadun vuokratulon perusteella yhteensä 6 000 markkaa, kuitenkin enintään edellä tarkoitettujen tulojen yhteismäärän (*omaisuustulovähennys*). Vähennyksen perusteena otetaan kuitenkin huomioon muita tässä pykälässä mainittuja tuloja kuin vuokratuloja enintään 3 800 markkaa.

33 §

Valtionverotuksessa saa verovelvollinen vähentää lisäksi:

1) 25 prosenttia ansiotulostaan, kuitenkin enintään 11 400 markkaa (*työtulovähennys*),

2) 20 prosenttia ansiotulosta, kuitenkin enintään 5 300 markkaa, jos verovelvollinen on verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilastaan, minkä lisäksi vähennyksen enimmäismäärää korotetaan 1 300 markalla, jos verovelvollinen on elättänyt verovuonna enintään 7 vuotta täyttänyttä lastaan tai kasvattilastaan, kuitenkin niin, että puolisoista vähennyksen saa vain se, jonka ansiotulojen määrä on pienempi (*lapsenhoitovähennys*),

3) 20 prosenttia tulostaan, kuitenkin enintään 6 100 markkaa, jos sellainen verovelvollinen, johon ei sovelleta tämän lain puolisoita koskevia säännöksiä, on verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilastaan tai jolla on oikeus verovuodelta 5 kohdan mukaiseen koulutusvähennykseen (*valtionverotuksen yksinhuoltajavähennys*),

4) 5 000 markkaa, jos verovelvollisen puolisollla ei ole veronalaista tuloa, tai jos puolisollla on tällaista tuloa, saa se puolisoista, jonka tulojen yhteismäärä on suurempi, vähentää 5 000 markkaa vähennettynä 25 prosentilla toisen puolison tulon määrästä, kuitenkin niin, että vähennyksen enimmäismäärää korotetaan 1 600 markalla, jos verovelvollinen on elättänyt verovuonna enintään 7 vuotta täyttänyttä lastaan tai kasvattilastaan (*puolisovähennys*),

5) 1 700 markkaa jokaisesta verovuonna elättämästään sellaisesta lapsestaan tai kasvattilapses-

Voimassa oleva laki

taan, joka ennen verovuoden alkua on täyttänyt 16 vaan ei 18 vuotta ja joka verovuonna vähintään seitsemän kuukauden ajan on saanut säännöllistä ja täyttä opetusta peruskoulussa, lukiossa, iltaoppi- tai ammattikoulussa, korkeakoulussa tai muussa niihin verrattavassa oppilaitoksessa, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain toiselle puolisoista, jolloin, jos molemmilla puolisoilla on tuloja, vähennyksen saa vain se puoliso, jonka tulojen yhteismäärä on suurempi (*koulutusvähennys*),

36 §

Suurimman osan verovuodesta Suomessa asunut henkilö saa kunnallisverotuksessa vähentää:

2) 1 700 markkaa jokaisesta alaikäisestä lapsestaan ja kasvattilapsestaan, jota hän on verovuonna elättänyt, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain toiselle puolisoista, jolloin jos molemmilla puolisoilla on tuloja, vähennyksen saa vain se puoliso, jonka tulojen yhteismäärä on suurempi (*lapsivähennys*),

3) 2 200 markkaa, jos hänellä verovuodelta on oikeus 2 kohdan mukaiseen lapsivähennykseen tai 33 §:n 1 momentin 5 kohdan mukaiseen koulutusvähennykseen eikä häneen ole sovellettava tämän lain puolisoita koskevia säännöksiä (*kunnallisverotuksen yksinhuoltajavähennys*),

4) 3 200 markkaa ansiotulostaan, jos hän on verovuonna vähintään seitsemän kuukauden ajan saanut säännöllistä ja täyttä opetusta peruskoulussa, lukiossa, iltaoppi- tai ammattikoulussa, korkeakoulussa tai muussa näihin verrattavassa oppilaitoksessa (*opiskelijavähennys*), sekä

Verovelvollinen, joka on verovuonna suorittanut lapsen elatusta koskevan lainsäädännön mukaisella sopimuksella tai tuomiolla vahvistettua elatusapua, saa vähentää verovuonna suorittamansa sanotun elatusavun määrän, kuitenkin enintään 3 300 markkaa alaikäistä lasta kohden (*elatusvelvollisuusvähennys*).

37 §

Jos koko verovuoden Suomessa asuneen henkilön tulo edellä mainittujen vähennysten jälkeen ei ole 4 400 markan määrää suurempi on siitä kunnallisverotuksessa vähennettävä sanotun tulon määrä, tai jos tulo on 4 400 markkaa suurem-

Ehdotus

taan, joka ennen verovuoden alkua on täyttänyt 16 vaan ei 18 vuotta ja joka verovuonna vähintään seitsemän kuukauden ajan on saanut säännöllistä ja täyttä opetusta peruskoulussa, lukiossa, *iltalukiossa*, ammattikoulussa, korkeakoulussa tai muussa niihin verrattavassa oppilaitoksessa, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain toiselle puolisoista, jolloin, jos molemmilla puolisoilla on tuloja, vähennyksen saa vain se puoliso, jonka tulojen yhteismäärä on suurempi (*koulutusvähennys*),

36 §

Suurimman osan verovuodesta Suomessa asunut henkilö saa kunnallisverotuksessa vähentää:

2) 3 000 markkaa jokaisesta alaikäisestä lapsestaan ja kasvattilapsestaan, jota hän on verovuonna elättänyt, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain toiselle puolisoista, jolloin jos molemmilla puolisoilla on tuloja, vähennyksen saa vain se puoliso, jonka tulojen yhteismäärä on suurempi (*lapsivähennys*),

3) 2 300 markkaa, jos hänellä verovuodelta on oikeus 2 kohdan mukaiseen lapsivähennykseen tai 33 §:n 1 momentin 5 kohdan mukaiseen koulutusvähennykseen eikä häneen ole sovellettava tämän lain puolisoita koskevia säännöksiä (*kunnallisverotuksen yksinhuoltajavähennys*),

4) 3 500 markkaa ansiotulostaan, jos hän on verovuonna vähintään seitsemän kuukauden ajan saanut säännöllistä ja täyttä opetusta peruskoulussa, lukiossa, *iltalukiossa*, ammattikoulussa, korkeakoulussa tai muussa näihin verrattavassa oppilaitoksessa (*opiskelijavähennys*), sekä

Verovelvollinen, joka on verovuonna suorittanut lapsen elatusta koskevan lainsäädännön mukaisella sopimuksella tai tuomiolla vahvistettua elatusapua, saa vähentää verovuonna suorittamansa sanotun elatusavun määrän, kuitenkin enintään 3 500 markkaa alaikäistä lasta kohden (*elatusvelvollisuusvähennys*).

37 §

Jos koko verovuoden Suomessa asuneen henkilön tulo edellä mainittujen vähennysten jälkeen ei ole 5 000 markan määrää suurempi on siitä kunnallisverotuksessa vähennettävä sanotun tulon määrä, tai jos tulo on 5 000 markkaa suurem-

Voimassa oleva laki

pi, 4 400 markkaa vähennettynä yhdellä prosentilla jokaisesta täydestä 44 markan määrästä, jolla tulo ylittää 4 400 markan määrän (*perusvähennys*) .

53 §

Suomessa asuvien puolisoiden yhteenlasketuista varoista vähennetään 15 000 markkaa. Jos toisella puolisoilla tällöin on velkoja enemmän kuin varoja, otetaan erotus huomioon toisen puolison verotettavan varallisuuden vähennyksenä, ei kuitenkaan enempää kuin kolmannes viimeksi mainitun puolison verotettavasta varallisuudesta.

Verovelvollisen, joka on asunut Suomessa ja verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan, varoista vähennetään jokaisesta sellaisesta lapsesta 7 700 markkaa, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain toiselle yhteenlasketun varallisuuden perusteella verotettavista puolisoista, joilloin, jos molemmilla puolisoilla on varoja, vähennyksen saa vain se puoliso, jonka varojen määrä on suurempi.

57 §

Verovelvollinen, jolla on oikeus 36 §:n 3 momentin mukaiseen elatusvelvollisuusvähennykseen, saa tuloverostaan vähentää neljäsosan verovuonna suorittamansa elatusavun määrästä, kuitenkin enintään 825 markkaa alaikäistä lasta kohden.

63 §

Jos verovelvolliselle kunnassa vahvistettavien veroäyrien määrä jäisi alle viidenkymmenen, ei niitä hänelle määrätä.

Ehdotus

pi, 5 000 markkaa vähennettynä yhdellä prosentilla jokaisesta täydestä 50 markan määrästä, jolla tulo ylittää 5 000 markan määrän (*perusvähennys*) .

53 §

Suomessa asuvien puolisoiden yhteenlasketuista varoista vähennetään 50 000 markkaa. Jos toisella puolisoilla tällöin on velkoja enemmän kuin varoja, otetaan erotus huomioon toisen puolison verotettavan varallisuuden vähennyksenä, ei kuitenkaan enempää kuin kolmannes viimeksi mainitun puolison verotettavasta varallisuudesta.

Verovelvollisen, joka on asunut Suomessa ja verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan, varoista vähennetään jokaisesta sellaisesta lapsesta 10 000 markkaa, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain toiselle yhteenlasketun varallisuuden perusteella verotettavista puolisoista, joilloin, jos molemmilla puolisoilla on varoja, vähennyksen saa vain se puoliso, jonka varojen määrä on suurempi.

Verovelvollinen, jolla on oikeus 36 §:n 3 momentin mukaiseen elatusvelvollisuusvähennykseen, saa tuloverostaan vähentää neljäsosan verovuonna suorittamansa elatusavun määrästä, kuitenkin enintään 875 markkaa alaikäistä lasta kohden.

Jos verovelvolliselle kunnassa vahvistettavien veroäyrien määrä jäisi alle *sadan*, ei niitä hänelle määrätä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1986. Sitä sovelletaan ensimmäisen kerran verovuodelta 1986 toimitettavassa verotuksessa.